

Redacció i Administració:
Passeig de Gràcia, 38. Telèfon 4491-A
Tallers d'impressió:
Barbà, núm. 11 i 13. Telèfon 1210-A

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:

EDICIÓ DIÀRIA

Barcelona: 9 Ptas. mes
Península Ibèrica: 750 " trimestre
Amèrica llatina: 850 " trimestre
Altres països: 950 " trimestre

LA PUBLICITAT

ANY XLVI.—NUM. 15.816.—PREU: 10 CENTIMS. BARCELONA, DIMOUS, 27 DE NOVEMBRE DE 1924.

JOAN JAURES

La despulsa de Jaurès ha estat portada al panteó nacional de França amb solemne cerimònia. El poble de París hi ha pres part amb l'afluència enorme de la seva multitud. I davant de la gent que ha presenciat l'acte es destacaven els minaires vinguts de lluny per vetllar les restes mortals del cabdill socialista i per dur el seu taüt.

Aquesta cerimònia ha donat nova actualitat al nom de Joan Jaurès. La seva figura ha adquirit temps ha un relleu mundial. Entre els noms dels apòstols de la causa obrera, té Jaurès un lloc ben assenyalat. El té també entre els apòstols de la democràcia. Jaurès, tan socialista com era, mai no oblidà la base fonamental democràtica del seu ideari polític i social.

Que Jaurès és un gran figura, no ho pot negar ningú. Per això, vista des de fora, la campanya d'alguns periòdics francesos contra Jaurès apareix petita i odiosa. Tots els qui coneixen la vida i l'obra d'aquest home preclar, han de reconèixer la seva altitud espiritual, els seus nobles sentiments, la seva recta consciència. Va tenir Jaurès errors i febleses. Va tenir-ne en les qüestions internes del partit socialista, en la política general francesa i en la seva visió dels problemes internacionals. Però la flama de l'idealisme i el fons ètic del seu viure li donen un dret indiscutible al respecte universal.

Si diguéssim que, al nostre entendre, fou Jaurès una gran mentalitat, un home genial, no seriem sincers. En el terreny intel·lectual, no representa ni una accentuada originalitat ni una extraordinària força. Tenia l'avantatge d'una extensa educació humanística que li permetia d'aplicar les idees generals i els sentiments artístics als seus discursos i als seus escrits. Però si avui llegim les seves millors peces oratòries i els seus llibres i opuscles, veurem que hi ha un marcat desnivell entre el fons i la forma. Jaurès no deia grans coses, però les deia en un florit estil retòric. És evident que la seva qualitat cabdal fou la d'orador. Escoltant-lo hom el trobava millor que llegint-lo.

L'oratori de Joan Jaurès és la del tribú parlamentari, més encara que la del tribú popular. Però ell es trobà, sobre tot a les darreries de la seva vida, que el gènere de la seva oratòria havia caigut en descredito. Era un orador encès, llameguejant i tonant. Els seus paràgrafs, abundosos, amples i estructurals, són d'aquells que demanen, en acabar-se, l'espèctec dels aplaudiments. Hi ha una oratòria que ve a ésser un toc de trompeta, com la de Lloyd George. L'oratori de Jaurès era un toc de timbals. Té la seva bellesa i la seva grandesa, però ja no correspon al gust de les noves generacions. Jaurès és a l'oratori com Victor Hugo és a la poesia.

Sota de les resonàncies retòriques, la veu i la ploma de Joan Jaurès mostraven el seu esperit cultivat. Gran coneixedor de la història, més de la contemporània que de la vella; lector assidu, entremig de les seves activitats públiques, dels llibres d'erudició, de literatura, de poesia i de ciència; curiós per la vida i per l'ideal de tots els pobles del món, la seva paraula, parlada o escrita, tenia un segell de noblesa que li feia perdonar l'ampulositat.

Ell era un socialista que no negava la nació ni la pàtria. Tampoc posava les pàtries grans per damunt de les anomenades pàtries petites. Sentia una predilecta afeció pel migdia de la Gàl·lia. Recordem que, poc abans del seu viatge a Amèrica, quinze anys enrera, va fer una estada a les regions meridionals, i va sentir tot l'encís dels llenguatges populars. Una de les més belles pàgines que Jaurès va escriure, és un article dedicat a les llengües del terror, per les quals sentia un profund respecte i un fidel enamorament. En l'altitud article anomenava les llengües filles del llatí, i les anomenava totes, entre elles la catalana, que no confonia ni barrejava amb cap de les seves velnes del nord i de ponent.

La mort tràgica de Jaurès, tan immerescuda en tots sentits, aduïa des del punt de mira de l'exaltat patriotisme francès, ha posat una aureola de martiri en la figura del gran orador. Aquells qui sabem veure les veres característiques de la lluita social, han de cobrir Jaurès en la legió dels homes que, amb unes idees o amb unes altres, defensen la civilització contra aquells qui, situats a la dreta o a la esquerra, representen la barbarie, viva encara sota la prima pell de cultura que els segles han donat a l'home.

FULL DE DIETARI

LA RECERCA DELS RESPONSABLES

Quin a casa mostra un novel·lista en col·locar davant els ulls el diari íntim d'un heroi o d'una heroïna ens és difícil de reprimir una ganyota. A casa nostra, així, ningú té la dèria d'anotar les seves impressions personals en un carnet. Els nostres herois autèntics arriben fàcilment a la xarxarderia; els costa, però, de fer-ne un sistema.

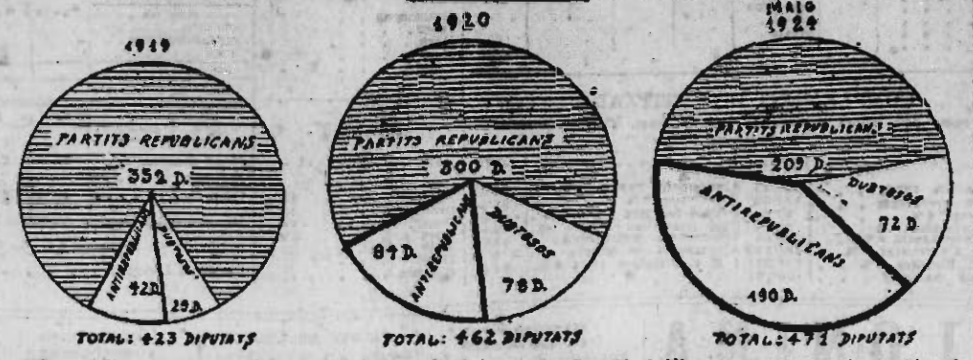
En canvi, a França, país intensament literaritzat, fins els ambicionats s'entretenen a inscriure dia per dia les converses que sostenen i tenen i les reflexions que fan. Ara figureu si no és una imprudència! Els dos últims carnets de Georges Louis, exambaixador a Sant Petersburg fins passats anys abans de la guerra, ho prova a bastament.

El llegit els famosos carnets, en el decurs d'un número de la revista Europe. Les anècdotes que contenen són curioses, però senzilles. No és estrany que hagin fet rebombori. La diplomàcia secreta hi esdevé una mica pública; veiem per una escotella les fetes d'uns quants senyors que, a despit de les dimissions, podien en un moment donat assegurar la pau o desfermar la guerra.

Georges Louis acusa Poincaré d'haver provocat la guerra? Comptat i debatut, no. Comptat i debatut l'acusació de no haver-la evitada, cosa una mica diferent.

L'exambaixador, avui difunt, posa en boca de Jules Cambon, ambaixador a Berlín, en 1912, paraules indicant que la pujada de Poincaré a la Presidència havia llevat a l'emperador Guil·lem II les seves bones disposicions d'arribar a una intelligència amb França. Qüestions endavant Louis car par-

ABANS DE LES ELECCIONS ALEMANYES ELS PARTITS POLITICS

El sistema adoptat per la Constitució de 1919. S'eleix un diputat per cada 60.000 vots emesos. És el nombre de diputats del Reichstag varia segons el nombre de vots. Això explica la petita diferència entre el nombre de diputats dels dos Reichstags elegits.

La situació dels partits polítics en els tres Parlaments essencials era, enumerant-los un per un, la següent:

	Any 1919	Any 1920	Any 1924
"Deutschvölkisch",	—	3	32
Nacionalistes,	42	66	16
Populistes,	22	66	44
Demòcrates,	75	39	28
Centristes,	90	68	68
Partit bavarès,	—	20	16
Social demòcrates,	165	173	100
Soc. Independents,	22	—	—
Comunistes,	—	15	62
Altres partits,	7	12	28
Totals, ...	423	462	471

Com es pot veure, apareixen alguns reagrupaments i algun partit nou. Així el partit bavarès que en 1919 era una secció autònoma del Zentrum, de 1920 ençà és independent i cada dia s'ha separat més del Zentrum fins a arribar a les eleccions actuals on el Zentrum presenta candidats contra els del partit popular bavarès.

Els comunistes en 1919 no es presentaven; en 1920 obtingueren dos diputats, però després s'hi afegiren alguns diputats de l'extrema esquerra independent. Els independents anaren a l'elecció de 1920 separats dels majoritaris; però després en 1922 s'uniren tots dos partits socialistes. Finalment el partit "Deutschvölkisch", que ve a ésser el partit feixista i revengista alemany, es forma separant-se en 1923 tres diputats de la majoria nacionalista.

Els partits que es declaren republicans són els demòcrates, el Zentrum i els social demòcrates de tots els matissos. El partit popular bavarès en el fons és monàrquic; però en el fons ho són tots els monàrquics. En la política general, però, per bé que cada vegada menys, es deixa influir per la posició del Zentrum. Aquesta posició són els que en els gràfics precedents anomenem republicans.

Venim després dels partits que anomenem anti-republicans. A l'extrema dreta nacionalistes i "Deutschvölkisch" que són monàrquics convenguts; a l'extrema esquerra els comunistes que mantenen la tesi de la destrucció de la república actual per substituir-la per l'organització socialista. Aquesta és l'oposició a l'estat de coses actual.

Finalment, qualsevol dubte sobre el partit popular alemany, el qual, per bé que monàrquic, considera que temporalment hom ha de mantenir la república actual i altres pe-

CARNET DE LA POLITICA

DEL MONUMENT A EN PI I MARGALL

El senyor Garriga Nogués, en qualitat de veí, parlà, com saben els nostres lectors, en la darrera reunió de la Comissió municipal permanent, per ratificar la seva oposició a què s'emplaçés el monument a En Pi i Margall a l'encreuament de la Diagonal i el Passeig de Gràcia.

Entre altres coses, digué "que els que des del primer dia combaten aquest projecte tenen més arravat l'horitzó que els que accepten còrrics de veí i ordre i se'n apropiten per votar sistemàticament contra la raïssa."

EL PALAU DE PEDRALBES
Retallat de "Las Noticias":
"Ha regresado de Madrid el concejal señor García Faria, el cual, con amplios poderes y en representación del alcalde, fué a la Corte a fin de resolver el asunto del Palacio Real de Pedralbes."

Las gestiones, aun cuando laboriosas, han dado satisfactorio y completo resultado, en forma de que probablemente el sábado próximo se verificará la cancelación de la hipoteca que sobre el Palacio Real pesa y que importa más de dos millones de pesetas."

DIPUTAT QUE DIMITEIX
Ha presentat la dimissió del càrrec de diputat provincial per Figueras En Josep Ferran.

UN CARRER A EN PI I MARGALL
Amb gran solemnitat se celebrà a Buenos Aires l'acte de donar el nom de Francesc Pi i Margall a l'antig carrer Dulce d'aquella capital.

Hi odirren nombrosos representants i s'hi pronunciaren discursos, que foren molt aplaudits.

FRANÇA LA MALALTIA DE L'UNITARISME

Compiegne, novembre.

Hem anat de Brussel·les a París en dues etapes, i ens hem aturat unes hores a Compiegne. Compiegne, que fou durant la guerra la residència del gran quarter general, és una ciutat apagada i morta, però extraordinàriament fina, de la millor finor francesa. Hem baixat a un hotel de les vores del Palau de Lluís XIV i del jardí i parc, tan celebrats. El paisatge és d'una quietud i d'un silenci que sembla convalscent. Davant de l'hotel hi ha una gran avinguda de castanyers, sense gens de pintoresco i d'un gran to. El Palau i el jardí, una mica abandonats—França que té, per a nostre gust, la millor arquitectura civil d'Europa, no sembla pas fer-ne massa cas—, tenen una gran noblesa. Sinó que hi havia uns còmics que filmaven, al parc, una pel·lícula de les dites històriques, i de vegades uns trobaven, darrera d'una cantonada, amb un còmic vestit de Napoleó o de Murat o amb una senyoreta abillada de Josefina. Les pel·lícules vistes de bo de bo són sinistres, i a Compiegne hem tingut molt mala sort.

A les poques hores d'ésser a Compiegne, ens ha agafat l'entusiasme que us envaeix a la província francesa. És una cosa estranya, una barreja de mandra i de ganes de marxar, i de marxar de seguida a París. És la malaltia que jo anomeno l'unitarisme. La província francesa és molt important i d'una solidesa extraordinària. Totes les virtuts d'aquest país són accentuades a la província. Hi ha riquesa, benestar, i l'home té el baixallier. Però hi ha res més provinciana que la província francesa? Aquest provincianisme és obra de la unitat. París tot ho xucla i ho canvia. La gent millor abandona la terra i la sensualitat de la terra, enlluernada pels boulevard sense que ni que. Miren el teatre francès, la majoria de la producció literària francesa: és una aporiató idiomàticament enraïada, sense aire, sense cap contacte amb la vera França. Tothom està embafat, i el que la gent cerca, sobretot, és una mica de gust de realitat i de veritat. Però qui pot donar-lo, aquest gust? A França, tothom viu a París.

La França una i indivisible! És un fet. No fa pas gaire temps que un ministre deia que no es podia a França ja ni parlar de regions. És veritat. A França només hi ha prefectures. Hi ha, per un cantó, prefectures, i de l'altra, l'enorme ciutat de París. A París, el moviment regionalista està reduït a tres o quatre restaurants que fan plats regionals. I a la província de vegades surt un llibre de versos, tímid i com avergonyit. Això és tot. Els francesos han sabut fer la unitat; el francès, en un mot, existeix. L'han convençuda els reis i l'ha acabada la Revolució. Ha estat un ideal reaccionari i revolucionari. Avui és un acte que tothom porta a la sang.

Però sobre els efectes lamentables de la unitat, hi hauria molt a dir. Persones infinitament respectables, com Barrès, han vist, però, els mals de la unitat i els han denunciat. Miren aquestes ciutats franceses, Lió, Marsella, Tolosa, Bordos, i la vida que s'hi fa, que potser. Miren Estraburg, finíssima ciutat de llarga tradició, anomenada per la unitat francesa tant com per la unitat russiana. A tot arreu, reaccionant contra l'anarquia cantonal i localista, han calgut en l'extrem contrari. Han volgut fer statim unitat i civilització—entesa en el sentit de suavitat de costums—i aquestes ciutats vegeten en mig d'una complimental improductiva i embafada. Barrès proposava a la joventut d'arrelar-se a la terra, de tornar a la terra. Aquest consell era una invitació a fer una cura de passió i de sensualitat. Era, aleshores, un intent de donar un contingut a la passió nacional. Era un bon consell, la veritat.

I Barrès no predicava pas el separatisme, que a França no es pot pas comprendre. Predicava una cura contra la malaltia de l'unitarisme. Veia la distància enorme que hi ha entre París i França, i volia acostar la gent a França. Veia que París ho afluixava tot, que tot es torna política i trampa i engany. Volia—repetim-ho—donar un contingut. Defensava, tení això, la part més noble de la nacionalisme, facilitava la creació d'història. A la base de tot anava-

lisme hi ha no sols un odi—l'odi és un dels factors decisius per a l'impuls humà, és un dels pocs ressorts que no fallen mai per fer marxar els homes i els pobles—sinó que hi ha el desig naturalíssim de donar un contingut etern a l'obra humana. L'internacionalisme, en efecte, és un ideal esplèndid; però, què ha produït? L'unitarisme ha produït molts desastres, i és una infàmia dir que l'unitarisme ha suavitzat els costums. Es parla sempre de les negres de l'Edal Mitjana, i hom oblidia que fa sis anys la guerra produí un floc de dotze milions de morts. Suavitat de costums? I hom parla també, amb por, dels anys en que Itàlia era una simple expressió geogràfica i els italians es malaven com veritables germans. I la guerra civil d'avui? I els morts de 1924 a 1924? Ni l'internacionalisme ni l'unitarisme han produït res; el que han fet és evitar la producció de moltes coses.

Recordo que el professor Unamuno em deia una vegada que l'Estat a Espanya és encara l'única garantia de l'esperit i de la independència. "El regionalisme—deia—seria el triomf dels capellans, dels freres i de la basílica." Però això no és veritat, i els pitjors disgustos que ha tingut l'Unamuno en tot el curs de la seva vida, li han arribat de l'Estat. L'Estat és el qui ha comès les més grans errors, el qui ha donat tanta blanca per fer totes les barrabassades; l'Estat ho ha pogut fer tot i no ha fet res. Això demostra que l'Estat ha tingut sempre les mans lligades o les ha tingudes voluntàriament. L'esperit regional a Espanya, en canvi, no ha comès cap atempta a l'esperit, al contrari.

Totes aquestes coses pensant, i altres, a Compiegne, esperant l'hora d'arribar a París, és a dir, esperant l'hora de fugir de la província que la unitat ha mort.

Josep Pla

LA POLITICA ESTRANGERA DELS SOVIETS

Segons una informació de Londres, els cercles polítics de Moscou es preocupen en aquests moments dels nous plans d'ordre internacional, sobretot en relació a França, al Japó i a la Xina. Un grup demana el restabliment de les relacions franco-russes tal com eren abans de la guerra i els seus punts de vista es reflexen en un article de la "Pravda", signat per un tal Pericovs que només erra que és un diplomàtic soviètic.

FINANCES I COMERC

Cotitzacions del dia 26 d'octubre de 1924

BORSI MATI				BORSI NIT				Borsa de Madrid				Borsa de París				Divises estran				CANVI DE L'OR			
Obra	Asst.	Reiz	Tanca	Obra	Asst.	Reiz	Tanca	Obra	Asst.	Reiz	Tanca	Obra	Asst.	Reiz	Tanca	Obra	Asst.	Reiz	Tanca	Obra	Asst.	Reiz	Tanca
Port.	68'00	68'00	68'00	Port.	68'00	68'00	68'00	Port.	68'00	68'00	68'00	Port.	68'00	68'00	68'00	Port.	68'00	68'00	68'00	Port.	68'00	68'00	68'00
Alcant.	68'00	68'00	68'00	Alcant.	68'00	68'00	68'00	Alcant.	68'00	68'00	68'00	Alcant.	68'00	68'00	68'00	Alcant.	68'00	68'00	68'00	Alcant.	68'00	68'00	68'00
Colonial	68'00	68'00	68'00	Colonial	68'00	68'00	68'00	Colonial	68'00	68'00	68'00	Colonial	68'00	68'00	68'00	Colonial	68'00	68'00	68'00	Colonial	68'00	68'00	68'00
...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...

BORSA, TARDA				Borsa de Londres			
Obra	Asst.	Reiz	Tanca	Obra	Asst.	Reiz	Tanca
Port.	68'00	68'00	68'00	Port.	68'00	68'00	68'00
Alcant.	68'00	68'00	68'00	Alcant.	68'00	68'00	68'00
Colonial	68'00	68'00	68'00	Colonial	68'00	68'00	68'00
...	...	...	...	...	...	...	...

COMPLEMENT DE COTITZAIÓ			
Obra	Asst.	Reiz	Tanca
Port.	68'00	68'00	68'00
Alcant.	68'00	68'00	68'00
Colonial	68'00	68'00	68'00
...	...	...	...

CENTRE COTONER DE BARCELONA

LIVERPOOL				NOVA YORK				NOVA ORLEANS			
Obra	Asst.	Reiz	Tanca	Obra	Asst.	Reiz	Tanca	Obra	Asst.	Reiz	Tanca
Port.	68'00	68'00	68'00	Port.	68'00	68'00	68'00	Port.	68'00	68'00	68'00
Alcant.	68'00	68'00	68'00	Alcant.	68'00	68'00	68'00	Alcant.	68'00	68'00	68'00
Colonial	68'00	68'00	68'00	Colonial	68'00	68'00	68'00	Colonial	68'00	68'00	68'00
...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...

CAFES				DISPONIBLE EN PLAÇA			
Obra	Asst.	Reiz	Tanca	Obra	Asst.	Reiz	Tanca
Port.	68'00	68'00	68'00	Port.	68'00	68'00	68'00
Alcant.	68'00	68'00	68'00	Alcant.	68'00	68'00	68'00
Colonial	68'00	68'00	68'00	Colonial	68'00	68'00	68'00
...	...	...	...	...	...	...	...

GASETA BARCELONINA

Sants d'avui: Sants Facund, Primitiu i Santiago, màrtirs de Lleó.

NOTA NECROLOGICA

ENTERRAMENTS PER A AVUI MATI

Vicents Pla Santamaría, de 55 anys, Hospital Clínic, al cementiri Nou, a les deu.

Angel Sabat Puigros, de 62 anys, Avinguda de Nostra Dona de Montserrat, 12, al cementiri Nou, a les deu.

Concepció Gabriel Granes, de 2 anys, Plaça d'Orfila, 17, al cementiri de Sant Andreu, a les deu.

Carme Cadena Morales, de 38 anys, Maestrà, 36, al cementiri Nou, a les vuit.

Ofelia Giménez Rubio, de 14 mesos, Beat Oriol, 19, al cementiri de Les Corts.

Antoni José, de 30 mesos, Sant Vicenç, 18, al cementiri Nou.

Ignasi Loza, de 61 anys, Hospital de la Santa Creu, al cementiri Nou, a les vuit.

Maria Garcia, de 73 anys, Aragó, 382, al cementiri Nou, a les nou.

Faustina Masip, de 48 anys, Astúries, 11 bis, al cementiri Vell, a les onze.

Enric Torné, de 47 anys, Mitjà de Sant Pere, 2, al cementiri Nou, a les deu.

Maria Salmerón, d'onze mesos, Aragó, 19.

Angela Jorenella, de 8 anys, plaça del Sol, 25, al cementiri Nou, a dos quarts d'onze.

Paula Torres Baqués, de 52 anys, Hospital Clínic, al cementiri de Les Corts, a les dues.

Angela Rogué Sinfreu, de 16 anys, Hospital Clínic, al cementiri de Sarrià, a les quatre.

Joan Martínez Muns, de 71 anys, passatge Nacional, 36, al cementiri Vell, a dos quarts de quatre.

Ramon Espunyés Rocafort, de 77 anys, Rei Martí, 19, al cementiri Nou, a les tres.

FUNERALS

Anna M. Pallé i Camaló. Morí el dia 23 d'octubre. Avui, de deu a dotze, misses als Dominics.

Isidre Torres Sabi, vidu de Na Concepció Torres Sanllehi. Morí el dia 12 del corrent. Avui, a les deu, a Santa Maria de Sans.

Antoni de Oriola Cortada i Renom. Morí el dia 20 de setembre. Avui, a dos quarts d'onze, a Sant Jaume.

Maria Noguera i Gran. Morí el dia 21 de juliol. Avui, misses a Sant Andreu de la Barca i Montcada, de vuit a les deu, als Camils d'aquesta ciutat, i a les deu, a Santa Anna.

Vicenta Biosca i Ripoll. Morí el dia 18 del corrent. Avui, a les deu, a Jesús de Gràcia.

ANIVERSARIS

Josep M. de Falgàs i de Pouplana. Morí el dia 13 de novembre de 1923. Avui, de deu a dotze, misses a Betlem.

Avui surt el núm. 59 d'aquest setmanari humorístic, profundament il·lustrat i amb el text següent:

"La caiguda de la fulla"; "Siluetes olímpiques"; "Jocs d'amor"; "Es monumental!"; "Del vocabulari estudiantil"; "L'aquariu del Xipreret"; "Noctàmbuls"; "El baró de Viver, físic"; "Els compradors de Madrid"; "Triomf catalans"; "Ploia i fets"; i la secció de sets i viuis.

Colomb "Five o'clock tea" T. S. F.

RESTAURANT ROYAL

Saló de Te

cada dia 18 dansant de 5 a dos quarts de 8, i dinar a l'americana, de 9 a 11.

L'Associació Catalana de Turistes ha organitzat, com cada any, uns cursos econòmics de francès, anglès, alemany i italià, que començaran el desembre vinent, podent-se inscriure individus de tots dos sexes i tant els socis de l'entitat com els que no ho siguin. El nombre d'inscripcions és limitadíssim, essent l'import de

la matrícula de cinc pessetes. Al local social, Duc de la Victòria, 14, principal, donaran les dades que siguin necessàries cada dia, de set a nou de la nit.

NOTA NECROLOGICA

ENTERRAMENTS PER A AVUI MATI

Vicents Pla Santamaría, de 55 anys, Hospital Clínic, al cementiri Nou, a les deu.

Angel Sabat Puigros, de 62 anys, Avinguda de Nostra Dona de Montserrat, 12, al cementiri Nou, a les deu.

Concepció Gabriel Granes, de 2 anys, Plaça d'Orfila, 17, al cementiri de Sant Andreu, a les deu.

Carme Cadena Morales, de 38 anys, Maestrà, 36, al cementiri Nou, a les vuit.

Ofelia Giménez Rubio, de 14 mesos, Beat Oriol, 19, al cementiri de Les Corts.

Antoni José, de 30 mesos, Sant Vicenç, 18, al cementiri Nou.

Ignasi Loza, de 61 anys, Hospital de la Santa Creu, al cementiri Nou, a les vuit.

Maria Garcia, de 73 anys, Aragó, 382, al cementiri Nou, a les nou.

Faustina Masip, de 48 anys, Astúries, 11 bis, al cementiri Vell, a les onze.

Enric Torné, de 47 anys, Mitjà de Sant Pere, 2, al cementiri Nou, a les deu.

Maria Salmerón, d'onze mesos, Aragó, 19.

Angela Jorenella, de 8 anys, plaça del Sol, 25, al cementiri Nou, a dos quarts d'onze.

Paula Torres Baqués, de 52 anys, Hospital Clínic, al cementiri de Les Corts, a les dues.

Angela Rogué Sinfreu, de 16 anys, Hospital Clínic, al cementiri de Sarrià, a les quatre.

Joan Martínez Muns, de 71 anys, passatge Nacional, 36, al cementiri Vell, a dos quarts de quatre.

Ramon Espunyés Rocafort, de 77 anys, Rei Martí, 19, al cementiri Nou, a les tres.

FUNERALS

Anna M. Pallé i Camaló. Morí el dia 23 d'octubre. Avui, de deu a dotze, misses als Dominics.

Isidre Torres Sabi, vidu de Na Concepció Torres Sanllehi. Morí el dia 12 del corrent. Avui, a les deu, a Santa Maria de Sans.

Antoni de Oriola Cortada i Renom. Morí el dia 20 de setembre. Avui, a dos quarts d'onze, a Sant Jaume.

Maria Noguera i Gran. Morí el dia 21 de juliol. Avui, misses a Sant Andreu de la Barca i Montcada, de vuit a les deu, als Camils d'aquesta ciutat, i a les deu, a Santa Anna.

Vicenta Biosca i Ripoll. Morí el dia 18 del corrent. Avui, a les deu, a Jesús de Gràcia.

ANIVERSARIS

Josep M. de Falgàs i de Pouplana. Morí el dia 13 de novembre de 1923. Avui, de deu a dotze, misses a Betlem.

Avui surt el núm. 59 d'aquest setmanari humorístic, profundament il·lustrat i amb el text següent:

"La caiguda de la fulla"; "Siluetes olímpiques"; "Jocs d'amor"; "Es monumental!"; "Del vocabulari estudiantil"; "L'aquariu del Xipreret"; "Noctàmbuls"; "El baró de Viver, físic"; "Els compradors de Madrid"; "Triomf catalans"; "Ploia i fets"; i la secció de sets i viuis.

Colomb "Five o'clock tea" T. S. F.

RESTAURANT ROYAL

Saló de Te

cada dia 18 dansant de 5 a dos quarts de 8, i dinar a l'americana, de 9 a 11.

L'Associació Catalana de Turistes ha organitzat, com cada any, uns cursos econòmics de francès, anglès, alemany i italià, que començaran el desembre vinent, podent-se inscriure individus de tots dos sexes i tant els socis de l'entitat com els que no ho siguin. El nombre d'inscripcions és limitadíssim, essent l'import de

la matrícula de cinc pessetes. Al local social, Duc de la Victòria, 14, principal, donaran les dades que siguin necessàries cada dia, de set a nou de la nit.

NOTA NECROLOGICA

ENTERRAMENTS PER A AVUI MATI

Vicents Pla Santamaría, de 55 anys, Hospital Clínic, al cementiri Nou, a les deu.

Angel Sabat Puigros, de 62 anys, Avinguda de Nostra Dona de Montserrat, 12, al cementiri Nou, a les deu.

Concepció Gabriel Granes, de 2 anys, Plaça d'Orfila, 17, al cementiri de Sant Andreu, a les deu.

Carme Cadena Morales, de 38 anys, Maestrà, 36, al cementiri Nou, a les vuit.

Ofelia Giménez Rubio, de 14 mesos, Beat Oriol, 19, al cementiri de Les Corts.

Antoni José, de 30 mesos, Sant Vicenç, 18, al cementiri Nou.

Ignasi Loza, de 61 anys, Hospital de la Santa Creu, al cementiri Nou, a les vuit.

Maria Garcia, de 73 anys, Aragó, 382, al cementiri Nou, a les nou.

Faustina Masip, de 48 anys, Astúries, 11 bis, al cementiri Vell, a les onze.

Enric Torné, de 47 anys, Mitjà de Sant Pere, 2, al cementiri Nou, a les deu.

Maria Salmerón, d'onze mesos, Aragó, 19.

Angela Jorenella, de 8 anys, plaça del Sol, 25, al cementiri Nou, a dos quarts d'onze.

Paula Torres Baqués, de 52 anys, Hospital Clínic, al cementiri de Les Corts, a les dues.

Angela Rogué Sinfreu, de 16 anys, Hospital Clínic, al cementiri de Sarrià, a les quatre.

Joan Martínez Muns, de 71 anys, passatge Nacional, 36, al cementiri Vell, a dos quarts de quatre.

Ramon Espunyés Rocafort, de 77 anys, Rei Martí, 19, al cementiri Nou, a les tres.

FUNERALS

Anna M. Pallé i Camaló. Morí el dia 23 d'octubre. Avui, de deu a dotze, misses als Dominics.

Isidre Torres Sabi, vidu de Na Concepció Torres Sanllehi. Morí el dia 12 del corrent. Avui, a les deu, a Santa Maria de Sans.

Antoni de Oriola Cortada i Renom. Morí el dia 20 de setembre. Avui, a dos quarts d'onze, a Sant Jaume.

Maria Noguera i Gran. Morí el dia 21 de juliol. Avui, misses a Sant Andreu de la Barca i Montcada, de vuit a les deu, als Camils d'aquesta ciutat, i a les deu, a Santa Anna.

Vicenta Biosca i Ripoll. Morí el dia 18 del corrent. Avui, a les deu, a Jesús de Gràcia.

ANIVERSARIS

Josep M. de Falgàs i de Pouplana. Morí el dia 13 de novembre de 1923. Avui, de deu a dotze, misses a Betlem.

Avui surt el núm. 59 d'aquest setmanari humorístic, profundament il·lustrat i amb el text següent:

"La caiguda de la fulla"; "Siluetes olímpiques"; "Jocs d'amor"; "Es monumental!"; "Del vocabulari estudiantil"; "L'aquariu del Xipreret"; "Noctàmbuls"; "El baró de Viver, físic"; "Els compradors de Madrid"; "Triomf catalans"; "Ploia i fets"; i la secció de sets i viuis.

Colomb "Five o'clock tea" T. S. F.

RESTAURANT ROYAL

Saló de Te

cada dia 18 dansant de 5 a dos quarts de 8, i dinar a l'americana, de 9 a 11.

L'Associació Catalana de Turistes ha organitzat, com cada any, uns cursos econòmics de francès, anglès, alemany i italià, que començaran el desembre vinent, podent-se inscriure individus de tots dos sexes i tant els socis de l'entitat com els que no ho siguin. El nombre d'inscripcions és limitadíssim, essent l'import de

MANCOMUNITAT DE CATALUNYA

Emprèstit 1914. 70'25

C. C. Comunal. 70'00

DUPTACIO DE BARCELONA

Empr. 9.000.000 77'00

Empr. 12.000.000 73'15

Empr. 18.000.000 72'50

Empr. 24.000.000 72'50

Empr. 30.000.000 72'50

Empr. 36.000.000 72'50

Empr. 42.000.000 72'50

Empr. 48.000.000 72'50

Empr. 54.000.000 72'50

Empr. 60.000.000 72'50

Empr. 66.000.000 72'50

Empr. 72.000.000 72'50

Empr. 78.000.000 72'50

Empr. 84.000.000 72'50

Empr. 90.000.000 72'50

Empr. 96.000.000 72'50

Empr. 102.000.000 72'50

Empr. 108.000.000 72'50

Empr. 114.000.000 72'50

Empr. 120.000.000 72'50

Empr. 126.000.000 72'50

Empr. 132.000.000 72'50

Empr. 138.000.000 72'50

Empr. 144.000.000 72'50

Empr. 150.000.000 72'50

Empr. 156.000.000 72'50

Empr. 162.000.000 72'50

Empr. 168.000.000 72'50

Empr. 174.000.000 72'50

Empr. 180.000.000 72'50

Empr. 186.000.000 72'50

Empr. 192.000.000 72'50

Empr. 198.000.000 72'50

Empr. 204.000.000 72'50

Empr. 210.000.000 72'50

Empr. 216.000.000 72'50

Empr. 222.000.000 72'50

Empr. 228.000.000 72'50

Empr. 234.000.000 72'50

Empr. 240.000.000 72'50

Empr. 246.000.000 72'50

Empr. 252.000.000 72'50

Empr. 258.000.000 72'50

Empr. 264.000.000 72'50

Empr. 270.000.000 72'50

Empr. 276.000.000 72'50

Empr. 282.000.000 72'50

Empr. 288.000.000 72'50

Empr. 294.000.000 72'50

PER EVITAR FUTURES CONFUSIONS, EL CONSELL HA ACORDAT QUE CORRESPON 5,000 PESSETES A CADA DIPUTACIÓ, DE LES 20,000 QUE HA VOTAT PER A L'AGUINALDO DEL SOLDADO

HAN ESTAT REMESOS AL MINISTERI DE LA GOVERNACIÓ ELS COMPTES DE LA MANCOMUNITAT DELS ANYS 1914 AL 1917.

El senyor Sala dona una nota...

—O—

Després de la reunió del Consell, el senyor Sala rebé aïr els periodistes.

—No escriguin—els digué—. Jo els facilitaré aquesta nota que vaig a llegir-los.

I dit i fet. Amb correcta entonació, el president de la Mancomunitat actual llegí el següent treball, mentre un secretari en repartia còpies:

"Prensa, 26 de novembre de 1924.

Cómo ya manifesté a ustedes anteriormente, las bases aprobadas unánimemente por la Comisión mixta de altos funcionarios del Estado y de la Mancomunidad nombrada por real decreto del Directorio de 3 de octubre último, tiene una importancia extraordinaria para el régimen de descentralización administrativa, que figura en los planes del Gobierno, y es, por consiguiente, muy natural, que las aludidas bases hayan despertado el máximo interés en el ánimo de los señores diputados.

Este ha sido el motivo de las reuniones celebradas estos días en la Diputación provincial de Barcelona, habiendo acordado, por unanimidad, el nombramiento de una Comisión compuesta por los dos señores diputados representantes de la Diputación provincial de Barcelona en el Consejo de la Mancomunidad, el presidente de la Comisión de Hacienda, el vicepresidente de la Diputación y otro señor diputado, para que, después de un estudio detenido de las referidas bases, propongan a la consideración de todos los diputados aquellas aclaraciones, ampliaciones o reformas, que en nombre de la Corporación se eleven a la superioridad.

Y como este es un procedimiento que, como a presidente de la Mancomunidad de Cataluña me parece conveniente a la misma, porque demuestra la colaboración de todos los componentes de la Mancomunidad a la obra de coordinación y descentralización de servicios emprendida con arreglo a los repetidos acuerdos de la Asamblea, he facilitado copias de las bases de coordinación de servicios aprobadas por la Comisión mixta para que los señores representantes de las respectivas Diputaciones, las comuniquen a los presidentes de las mismas por si tienen a bien seguir el mismo procedimiento iniciado por los señores diputados de la Diputación de Barcelona, para que, de este modo, la obra de la Mancomunidad de Cataluña sea la obra de todos, como es el deseo del Consejo, y el mío, particularmente, reiteradamente expresado."

—Així ho explica tot—afegí en havent acabat de llegir.

I després de referir-se breument al conreu del cotó a la província de Lleida, el senyor Sala preguntà dels periodistes si els calia alguna altra explicació, estranyant, segurament, que, després de tant com s'ha parlat aquesta dies d'afers d'ellesidians relacionats amb la corporació que presideix, restés satisfeta tan fàcilment la curiositat dels reporters.

Però els reporters del Palau de la Generalitat fa temps que s'han acostumat a ésser directes i no necessiten cap aclariment. Per què entestar-se a veure com fillets i divergències no en regnen sinó pot ésser cordialitat? Des del moment que estan d'acord, no solament tots els diputats, sinó tots els organismes, tant els encarregats de dirigir la vida pública com els que ho estan d'evitar la propagació de falsedats, per què insistir en una enervant ridícula i, sobretot, inútil?

Quan els periodistes ja abandonaven el seu despatx, el senyor Sala recordà que s'havia oblidat de comunicar-los que dilluns entrà a Madrid per resoldre diferents afers de la Mancomunitat.

—Cal preparar la inmatriculació dels telèfons de la Mancomunitat per la Compañía Telefónica Nacional d'Espanya—digué—, i cal establir la indemnització que la Mancomunitat ha de rebre

VINT MIL PESSETES A PARTIR ENTRE QUATRE

Entre els acords del Consell que figuren a la nota oficial, hi ha el següent:

"S'acordà contribuir a l'obra de l'"Aguinaldo del Soldado", destinada a fer un obsequi amb motiu de les properes Pasques de Nadal, a tots els soldats que són a l'Àfrica i pertanyen als Cosos de guarnició a Catalunya, amb la quantitat de 20.000 pessetes, fixada a raó de 5.000 pessetes per cada una de les Diputacions que integren la Mancomunitat, lliurant-se la dita quantitat a la Comissió designada per propulsar la subscripció oberta per als expressats fins."

L'OBRA QUE ES FA

També figura a l'esmentada nota oficial l'acord d'imprimir i circular amb profusió, especialment en els països centre i sudamericans, el discurs pronunciat pel senyor Sala amb motiu de la "Fiesta de la Raza".

ELS COMPTES DE LA MANCOMUNITAT

Aïr foren expedit a Madrid 121 paquets contenint els comptes de la Mancomunitat dels anys 1914 al 1917.

Serán lliurats al senyor Calvo Sotelo, director d'Administració local, en el ministeri de la Governació.

DIMISSIÓ

Ha presentat la dimissió el cap d'exploració, sots-director del Servei de Telèfons de la Mancomunitat, senyor Modest Nieto.

El Consell permanent ha fet constar el seu agraïment pel zel i intel·ligència amb que el dit funcionari ha exercit el seu càrrec.

NOMENAMENT

Ha estat nomenat metge director facultatiu del Manicomí de Salt, En Joaquim Castany i Bernal.

EL FERROCARRIL

LLEIDA-FRAGA

El Consell ha accedit a la petició de la Junta gestora del Ferrocarril de Lleida a Fraga, interessant que se sol·liciti la redimitat dels drets de Panteiró peticionari, posant-se així a coneixement de la Diputació de Lleida.

EL CONSEU DEL COTO A LLEIDA

Batallera de la nota oficial de la reunió del Consell:

"El senyor president donà compte d'haver rebut la visita del delegat del Comitè Gótoner, senyor Martínez Piñero, el qual li parlà de la gran importància del conreu del cotó a Lleida, el qual s'efectuava en tan bones condicions, i que després del conreu eren d'un 400 per 100 interiors a les d'altres localitats. Sol·licità l'ajut de la Mancomunitat per a aquest assumpte, i aquest li fou promès amb tot entusiasme.

El Consell ratificà les promeses fetes pel senyor president, i acordà designar els senyors consellers de Lleida Adolf Serra i Antoni Hernández, perquè, d'acord amb el senyor delegat, puguin donar efectivitat a l'ajut de la Mancomunitat, i que es posin aquests acords a coneixement del senyor president de la Diputació de Lleida, manifestant-li que el Consell permanent està disposat a donar tot el seu ajut en un assumpte que, en afavorir tan directament la indústria i l'agricultura, tants beneficis ha de reportar a la província esmentada.

DESPATX DEL CONSELL

A les reunions d'aquesta setmana del Consell permanent, han estat despatxats els següents assumptes:

Es despatxaren diversos expedients d'afiliament i de exclusió de dementis pobres a càrrec de la Mancomunitat.

S'aprovaren els nòmines, per al sosteniment de dementis pu-

S. M., el rei, de conformitat amb el Directori Militar, s'ha servit acordar l'expedició dels arrens i edificis que es determinen en l'adjunta proposta, i disposar que aquesta declaració sigui tots els efectes d'utilitat pública amb arregló als articles 9 de la Constitució i de l'Estat 340 del Codi Civil.

De real ordre ho dic a V. E. per al seu coneixement i, efectes conseqüents, tornant-li expedient i p. a. s. lliura a aquesta Presidència.

Déu guardi V. E. molts anys."

LA PUBLICACIO
DE LA SANTA CREUADA

Madrid, 26.—La "Gaceta" inserix aquesta curiosa disposició:

"Pel Ministeri de Gràcia i Justícia, en la seva Reial ordre de 18 de actual, es digné al Ministeri de la Guerra el següent:

A fi que la publicació de la Santa Creuada es faci aquest any en la forma acostumada d'antic, el rei s'ha tingut a plaer disposar que se signifiqui a V. E. la conveniència que pel departament del seu digno càrrec es dicin en les ordres oportunes perquè la comandància general d'Albarradins destini dues esquadres per concórrer a la parroquia de Santa Maria de l'Almudena, abans parroquia de Sant Just i Sant Pastor, d'aquesta cort, a les deu matí de diumenge, dia 30 del que som perquè a la tarda del dissabte anterior es permeti als ministres i altres assistents a la publicació entrar a cavall a la plaça del Reial Palau i fer el pregó sota el balcó principal."

ELS AJUDANTS DE MINES I
DE LES FABRIQUES DE
METALLURGIA

Madrid, 26.—La Federació d'Ajudants de mines i de fàbriques de metallurgia han celebrat una assemblea assistint-hi representants de totes les províncies.

Entre altres diversos assumptes han tractat de la Reial ordre de 25 d'octubre, la qual disposa el nomenament d'una comissió que estudiés la creació del Cos únic per ocupar, amb dret exclusiu, les vacants d'auxiliars del ram en l'Estat i amb facultats i responsabilitats pròpies en les indústries particulars.

S'ha elegit la Junta directiva.

NOTA DE LA JUNTA NACIONAL DE COMERÇ A ULTRAMAR

Madrid, 26. — La Junta nacional de Comerç espanyol a Ultramar ha facilitat la següent nota:

"El Govern ha examinat les conclusions aprovades en la Conferència de l'oli, acordant que passin al Consell de l'Economia nacional perquè, junt amb les representacions del Ministeri de Treball i la Junta nacional del Comerç espanyol a Ultramar, elevin les propostes de les resolucions que procedeixen.

En les esmentades conclusions, després d'afirmar les excel·lents condicions de la nostra terra i del clima per al cultiu de l'olivàrer i amb la possibilitat que dintre pocs anys s'augmenti la producció en un 25 per cent a l'actual, per a l'aprofitament de les plantacions encara improductives, es proposa al Govern que er al proveïment públic a preu i en harmonia amb els que aconseguixi als mercats mundials i del cost de diversos factors que intervenen en la seva producció i comerç sense alterar el principi de llibertat de contractació, pugui, si ho creu oportú, facilitar o restringir la importació de les llavors olivíferes i revisar els drets aranzels i marge de protecció a la importació de les esmentades llavors i de les seves gaïsses derivades, com també les d'origen animal, establint el respecte a l'actual fabricació d'oli de llavors i limitant-se a 40 mil tones solament la quantitat dels sèsams i cacahuts que s'han d'importar anualment per al dit objecte.

Per a l'aplicació de les mesures que es proposa el Govern hauria d'informat-se d'una Comissió especial en la qual estiguin representats els productors d'oli d'oliva i de llavors i dos exportadors.

A continuació estudien les conclusions els diversos tipus d'exportació, assenyalant-se que tots són útils per a la nostra riquesa perquè es pugui determinar quins són els més convenients i avantatjosos per aconseguir la indispensable permanència en l'exportació.

La intervenció del poder públic haurà de limitar-se a facilitar l'obtenció dels tipus que reclamen les modalitats als centres consumidors.

S'estableix la garantia assenyalada i es determina la puresa de l'oli que s'exporti, que haurà de consignar-se d'una manera indeleble en els envasos.

Per estimular l'exportació d'olis fins se sollicita dels poders públics que es concedeixi un règim igual al que s'otorgui al producte als països competidors, i que es marqui la tendència que per cap concepte es pugin limitar ni obstacles a l'exportació de l'oli.

Es proposen diverses mesures per estimular el cultiu i fabricació d'olis. S'assenyala la modificació del règim de fer-se extensiu a tots els olis que s'exploren en aquesta mena d'envasos amb garantia, qualitat i procedència.

Se sollicita la creació de tarifes combinades de transport terrestre i marítim i supressió dels impostos a la navegació d'altura, com també concertar amb empreses de transports marítims nacionals el pagament dels impostos d'estada local i de port, a fi que resulti minvat aquest en un 50 per cent.

Se sollicita del Govern que en els

MAS I ROCA

16, Fontanella, 16 - Telèfon 2713 A
 24-26, Portaferrissa, 24-26 - Telèfon 1574 A

MITGES I MITJONS

S'assenyala la modificació del regim d'admissió temporal que hauria de fer-se extensiu a tots els olis que s'exploten en aquesta mena d'envasos amb garantia, qualitat i procedència.

Se sol·licita la creació de tarifes combinades de transport terrestre i marítim i supressió dels impostos a la navegació d'altura, com també concertar amb empreses de transports marítims nacionals el pagament dels impostos d'estada local i de port, a fi que resulti minvat aquest en un 50 per cent.

Se sol·licita del Govern que en els

